

BENCHMARKING I STOCKHOLM OCH UPPSALA

I slutet på februari besökte CLL:s ledningsgrupp Uppsala universitet, Kungliga tekniska högskolan och Södertörns högskola. Avsikten med besöket var att lära mera om hur vuxenutbildning arrangeras och ordnas på högskolor i Sverige. Nedan ges några spontana intryck som besöket väckte.

På Uppsala universitet (UU) benämns den enhet som har ansvar för kontakten till näringsliv och samhälle *Avdelningen för uppdragsutbildningar*. Avdelningens framskjutna plats på universitets hemsida

(<http://www.uu.se/samverkan/>) tyder på att UU värdesätter kontakten och samverkan med samhället och ser avdelningen för uppdragsutbildningar som en allt viktigare samordnare för denna verksamhet. Man kan märka en omorientering i sättet att jobba när det gäller UU:s uppdragsutbildningar. Verksamheten har förändrats från utbudsorienterad till styrd av efterfrågan, dvs tidigare kreerades utbildningar som man trodde behövdes, medan man idag utgår från ett tydligt formulerat behov av kunden. Idag jobbar man inte längre på spekulation utan arrangerar utbildning efter organisationers behov. Myndigheter utgör den huvudsakliga målgruppen. Som exempel Trafikverket, polisen, skolverket osv. Riktningen går mot längre och poänggivande utbildningar och också från lokalt till mer internationellt. Den övergripande målsättningen och uppdraget är att marknadsföra hela universitet.

Också Kungliga Tekniska Högskolan (KTH) lyfter fram **samverkan** med samhället synligt på sin ingångssida (www.kth.se). Den ansvariga enheten kallas KTH Education. Samverkan uppfattas som viktigt men en tydlig samordning av verksamheten saknas. KTH:s övergripande målsättning är att uppdragsutbildningar skall öka men några visionära tankar om livslångt lärande har tillsvidare inte formulerats. Många ämnen, ofta beroende på personliga intressen och kontakter bedriver sin egen externa verksamhet, vilket försvårar samordningen av verksamheten. En spännande iakttagelse som vi gjorde var att KTH har ett snarlikt system till ÅA:s extra studerande och Novias nuvarande öppna verksamhet, d.v.s. det är möjligt för redan utbildade att antas och delta på dagtidskurser gratis. En utmaning för KTH Education är att det är svårt att få forskare att delta i uppdragsutbildningar eftersom universitet inte har en utvecklad idé kring finansieringen. Insatser inom uppdragsutbildningar skall ske inom tjänsten. Därmed finns inga ekonomiska incitament i uppdraget utan enda lockelsen utgörs av välvilja och möjligheten att hitta nya forskningsfält.

Vårt avslutande studiebesök gick till Södertörns högskola, som är ett mycket ungt lärosäte, placerad i Flemmingsberg, 20 minuter söder om Stockholm. Högskolan har på kort tid etablerat sig som en kreativ och dynamisk studiemiljö med hög forskningsambition. Mångkulturen bland de 13 000 studerandena är framträdande. Studerandes möjlighet till omvärldskontakter och arbetslivsanknytning lyfts fram som en särskild profil för högskolan. Detta är kanske också anledningen till att samverkansuppdraget har en synlig plats på webben (www.sh.se). För att få en realistisk bild av verksamheten hade vår värd bjudit in tre personer som alla hade bedrivit utbildnings- och forskningsprojekt som kunde anses representativa för Södertörn. Bland annat fick vi ta del av den internationella verksamheten, ett forsknings- och

utbildningsprojekt riktat till romer och slutligen ett utbildningsprogram för nyanställda inom statlig förvaltning. Presentationerna belyste bland annat hur forskning genererat kunskap som kunde omvandlas till uppdragsutbildningar.

På ett allmänt plan bekräftar vårt besök att Finlands och Sveriges vuxenutbildningstraditioner har en hel del gemensamt. Skrapar man på ytan inser man dock att vi också har stora skillnader. Framförallt inser man att vår tradition med det öppna universitetet är unikt och väcker stor beundran närhelst det kommer på tal. Det som vi också slås av är hur många blommor som blommar i Sverige. På gott och ont finns det många lösningsmodeller för hur vuxenutbildning kan arrangeras. Studiebesök är viktiga, framförallt när det gäller att skapa kontakter. Tröskeln för samarbete blir så mycket lägre när man väl har träffats. Vi hoppas också att vi skall kunna transformera våra intryck till allmän nytta i utvecklingsarbetet med CLL.

[Sandén, Torbjörn](#)

Direktör